

OBRE LA PORTA I DESCOBREIX QUE BARCELONA ÉS MOLT MÉS

VeuaNoia.cat

M'agrada 1,8K

Segueix 421 seguidors

Divendres 15 abril 2016

Centre

INICI AGENDA CONCURSOS BLOGS OPINIÓ CARTELLERA ENTREVISTES

EDICIÓ QUÈ ON QUAN

Inicia sessió Registrat

MENJAR I BEURE ARTS ESPECTACLES MÚSICA LLIBRES FAMÍLIA ENTORN FIRES I FESTES ACTIVA T

Marta Carles, 12/04/2016

ARTS

Ramon Enrich: "Hi ha pel·lícules senzilles que t'emocionen més que les que inclouen els efectes especials, i la pintura és una mica això"

Exposa 'Arquitectures, tipografies i altres volums' a l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas de Barcelona fins al 24 d'abril

BLOGS

EL BLOG DE SURTDECASA CENTRE

Surtdeca.cat

Acord de col·laboració amb La Veu de l'Anoia SURTDECASA CENTRE

CAÇADORS DE VÍDEOS CAÇADOR CENTRE

14 d'abril, aniversari de la proclamació de la Segona República

NO ESCOLTIS, NO PARLIS, NO MIRIS ORIOL SOLÀ

Així veuen els més petits els Tres Tombs

OPINIÓ

Foto: SURTDECASA

Comparteix

M'agrada 32

Tuit

G+1 0

Etiquetes

- Ramon Enrich
- pintura
- escultura
- arquitectura
- volums
- Paisatges
- exposició
- Igualada
- Espai Volart
- Fundació Vila

Artista per vocació, pintor, escultor i gran enamorat de l'arquitectura. Les seves creacions pictòriques evoquen paisatges no identificats, imaginaris, i ha estat exposada en diversos països com Itàlia, França, Holanda, Alemanya i els Estats Units. Va estudiar belles arts i va complementar la seva formació al costat d'artistes com David Hockney o Julian Schnabel, entre altres, per conèixer la realitat dels seus mites. Hem parlat amb Ramon Enrich (Igualada, 1968), de la seva obra i la mostra 'Arquitectures, tipografies i altres volums' que exposa a l'Espai Volart de la Fundació Vila Casas de Barcelona (c/Ausiàs March, 22) fins al 24 d'abril.

- Què hi trobem a la mostra 'Arquitectures, tipografies i altres volums'?

Una mostra del meu treball gestat durant mesos, cuinat amb temps i de digestió lenta. Intento que la gent percebi el què he fet, i per això cal escollir molt bé els quadres i dissenyar un circuit atractiu. En una

"M'agrada pensar que del fragment en surt una cosa monumental, o que una cosa

Casas
entrevista

exposició no és tant el quadre individual, sinó fer una bona combinació de les obres perquè l'acord de notes no sigui cacofònic.

- El teu segell són les pintures amb paisatges artificials, deshumanitzats. Per què aquesta idea?

Vaig començar pintant la verticalitat dels xiprers i l'horitzontalitat de les parets dels cementiris, elements que plàsticament dins el paisatge són un símbol. Però que tenen una arquitectura simbòlica, no són elements banals. I cada vegada m'interessa més aquest escenari artificial, on hi col·loco la llum, les ombres, les muntanyes... M'agrada obrir una finestra, transmetre una realitat que no és la nostra a través només d'un canvi de colors, volums, llums... Pinto una idea molt particular, i no pretenc agradar a tothom, però sí arribar a l'ànima del que em mira. Són paisatges sense vida, però amb una certa mobilitat que aporta el sol. És un moviment que casi no percebem, que no és directe, però el sol es mou molt.

Un dels quadres que formen part de l'exposició 'Arquitectures, tipografies i altres volums'. Foto: CEDIDA

- La presència reiterada d'elements arquitectònics i edificis de formes geomètriques denoten una gran passió per l'arquitectura.

L'arquitectura com a manera de pensar humana sempre m'ha agradat. És una manera de traslladar la part dels volums a través de la funció i de la bellesa. Tots volem una cadira maca i còmode, que una lletja i còmode. Totes fan la mateixa funció, però preferim la maca.

- Aquests paisatges imaginaris es repeteixen al llarg de la teva obra. I hi ha qui pensa que no canvien.

Sóc bastant inquiet, i no passa ni mig any que faci coses noves. Els mateixos paisatges i arquitectures em donen la base per poder experimentar amb nous materials, cuinar noves idees i així fer un pas més en el món de l'art, aquest món que és una carrera de fons! Has de saber amortitzar, no pots cremar les idees totes de cop. Hi ha qui viu tota la vida de la mateixa idea, i la meua obra pot semblar que no canvia, que sempre sigui molt monòtona i igual, però en realitat, és la combinació fins a l'infinit dels mateixos elements per aconseguir uns nous paisatges.

- Quan saps que un quadre l'has acabat?

Hi ha un moment que dius que si hi fas algo més l'hauré d'arraconar. Passa moltes vegades que perds un quadre perquè hi has dedicat mitja hora més. Fa molta ràbia, i passa per voler explicar massa. Això és l'economia del llenguatge, sempre busques explicar el màxim amb el mínim, com tot. És imprescindible ser breu. És millor explicar les coses amb simplicitat, amb el terme just.

- L'exhibició a l'Espai Volart, a més de pintura, també inclou fotografia intervinguda i escultura.

Sóc un escultor que pinta. Tinc més tendència a l'escultura que a la pintura. Potser per això penso que els quadres visualment són estàtics i densos, però al darrera sempre busco la textura dels grumolls, busco les coses que tenen més d'una dimensió, però que no sigui forçat. Equilibri just amb el que veus i com està fet.

- I per què la combinació?

Vaig incloure les escultures, perquè les coses visuals acompanyen i ajuden a comprendre la composició. La pintura com a "disfrute" s'ha perdut una mica. Davant d'això, i per agradar més al públic, vaig traslladar alguns objectes de l'estudi per ajudar a entendre les pintures. Explicar que aquell quadre de 2 metres per 3 metres potser venia de doblegar un tros de suro, o un ferretlet... i m'agrada pensar que del

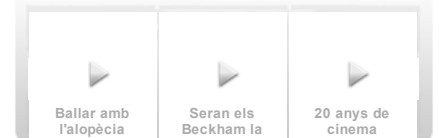
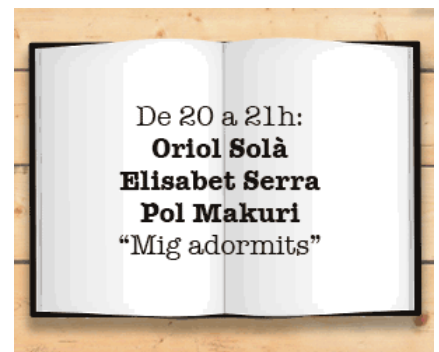
majestuosa pot traslladar-se infinitament a la cosa més humil, petitona, però que té la mateixa potència"

JORDI JET SERRA MORALES

Manresa Capital de la Cultura Catalana vista per un hater

ANNA ZAERA

Benvinguts a la cultura
'homemade', on tu ets el
protagonista

fragment en surt una cosa monumental, o que una cosa majestuosa pot traslladar-se infinitament a la cosa més humil, però que té la mateixa potència.

Exposició 'Arquitectures, tipografies i altres volums' a l'Espai Volart. Foto: CEDIDA

- Costa sorprendre al públic?

La pintura és un mitjà esgotat, un ofici molt antic, perquè avui s'utilitza molta tecnologia. Però penso que hi ha pel·lícules senzilles que t'emocionen més que les que inclouen els efectes especials, i la pintura és una mica això. En el fons tot és cíclic, repetitiu, i només canvien els escenaris.

- L'altre element amb el que has jugat en aquesta exposició és la tipografia. Què significa per tu el món de les lletres?

És com l'arquitectura de les paraules. Una lletra és com una cadira. N'hi ha de molts tipus diferents, cadascuna l'utilitzes depenent de l'estil o d'on l'hagis d'utilitzar, però tothom llegeix la mateixa paraula, la mateixa lletra. M'agrada pensar com la gent la pensat, i com la fem servir. Sempre m'ha agradat.

- Creus que en les teves obres hi ha un reflex de la teva personalitat?

Diuen que les obres dels artistes van en coherència amb la persona que les ha creat, però en el meu cas jo vaig molt accelerat a la vida, i en canvi el que pinto és absolutament dissecat, immòbil. Sóc dispers, però amb uns frens. M'intento frenar amb la pintura. En canvi, les fotografies tintades tenen uns accidents, uns moviments que penso que sí que denoten més el meu caràcter dins del panorama tant estàtic.

- Tens l'estudi situat al barri del Rec d'Igualada, antic barri industrial de la ciutat, un zona que estimes i defenses per a la seva reactivació. Transformar aquest barri és un dels teus projectes de futur?

Sí, i espero que d'un futur no gaire llunyà. Aquest edifici on som (al seu estudi) fa 10 anys era una indústria, i jo, juntament amb un grup de persones, vem reconvertir el seu ús. Penso que la manera de transformar la realitat és donant exemple. Aquest barri té moltes possibilitats i cal fer un canvi, i reconvertir-lo en una part de la ciutat més on s'hi convisqui, on hi hagi vida. Que no sigui un decorat, sinó real. Poques ciutats tenen un barri a tres minuts del centre i a la vegada a tocar de la muntanya, del riu. Ens queda una mica per obrir la ciutat cap a aquest mirador i fer del Rec el pròxim lloc de trànsit de la ciutat. Però estic segur que ho serà.

Més informació:

www.ramonenrich.com/

www.fundaciovilacasas.com/

Iniciu sessió o registreu-vos per a enviar comentaris

[QUI SOM](#)

[CONTACTA](#)

[PUBLICITAT](#)

[COL·LABORA](#)

[WEBS AMICS](#)

[TEXTOS LEGALS](#)

[Terres de l'Ebre](#)

[Penedès](#)

[Camp de Tarragona](#)

[Empordà](#)

[Ponent](#)

[Girona](#)

[Centre](#)

Amb el suport de:

fundació () catalunya cultura

© Copyright 2016